

Kepurė, Prancūzijos kariuomenės 17-ojo lietuviškojo ulonų pulko kario

Pavadinimas	Kepurė, Prancūzijos kariuomenės 17-ojo lietuviškojo ulonų pulko kario
Muziejus	Vytauto Didžiojo karo muziejus
Fondas	pagrindinis
Tipas	kepurė
Sritis	karyba, sausumos pajėgos, istorija
Pirminės apskaitos numeris	VDKM GEK 20562
Inventorinis numeris	VDKM Eu 8337
Matmenys	aukštis – 22 cm ilgis (kepurės viršaus įstrižainė) – 22 cm aukštis x plotis (Kepurės ženklas) – 18 x 20 cm
Medžiagos	brokatas, vilna (audinys), muaras (audinys), metalas, oda, medis
Pagaminimo data	1812–1813 m.

Ekspionato aprašymas

Kepurė, konfederatės tipo, korpusas juodos spalvos vilnonio audinio, viršus keturkampis, juodos odos. Kampuose pritvirtintos dekoratyvinės metalinės detalės – stilizuotos liūto galvos. Prie trijų priekinių dekoratyvinių detalių prikabinti dirželiai iš metalinių grandelių. Apačioje kepurę juosia 6 cm pločio juodos spalvos odinė juosta, virš jos 4 cm pločio aukso spalvos galionas. kairiajame kepurės šone – baltos ir raudonos spalvos muaro kokarda su aukso spalvos metaliniu kryžiumi. Kepurės snapelis – odinid, dažytas juodai, kraštas apvestas 1 cm pločio metaline juosta. Virš snapelio pritvirtintas kepurės ženklas – žalvarinė plokštelė, kurioje pavaizduotas Vytis, stilizuotą saulės spindulių fone. Kepurės šonuose – odiniai dirželiai, padengti žalvarinėmis plokštelėmis. Atskirai nuo kepurės yra odinė vidinė dalis, ant kurios matomas apvalus antspaudas su užrašu „LIMOGES“. 17-asis ulonų pulkas buvo pradėtas formuoti grafo Mykolo Tiškevičiaus iniciatyva ir lėšomis 1812 m. liepos 5 d. Vyrai į šį pulką rinkosi į šaukimo punktus, esančius Biržuose, Raseiniuose, Telšiuose, Panevėžyje. Pulko štabas buvo Kupiškyje. Prancūzijos imperatorius Napoleonas I paskyrė grafą M. Tiškevičių pulko vadu ir suteikė jam pulkininko laipsnį. Šis pulkas 1812 m. pabaigoje kartu su kitais lietuviškaisiais daliniais dengė prancūzų kariuomenės atsitraukimą ir įėjo į X-ojo Didžiosios armijos korpuso sudėtį. 1812 m. gruodį 17-asis ulonų pulkas kaudamasis traukėsi per Tauragę į Karaliaučių. 1813 m. sausio 19 d. pulką sudarė 829 ulonai. Vasario 4 d. kovėsi prie Brandenburgo, vasario 11 d. kartu su 19-uju lietuviškuoju ulonų pulku kovėsi prie Zirke (Sierakavo). Čia į nelaisvę pateko brigados generolas, kunigaikštis Romualdas Giedraitis, kurio žinioje buvo abu ulonų pulkai. Po šio mūšio abu pulkai įtraukti į prancūzų generolo Žeraro (E. M. Gerard) diviziją, priklausančią XIII korpusui. Kovėsi prie Bremeno, Hamburgo, Liubeko. Kovos kelią baigė Danijoje 1814 m. Po imperatoriaus Napoleono abdikacijos, pulkui buvo leista su ginklais ir vėliavom grįžti į Tėvynę.